

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/132/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614203438
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2015:8614203438.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., Metodova č. 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270 proti žalovanému Q. Z., nar. X.XX.XXXX, bytom XXX XX Z. XX, občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie legionárov č. 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828, zastúpené JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov č. 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 684,60 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 384,60 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy od 26.1.2013 do zaplatenia.

II. Povoľuje žalovanému splácať dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach po 10,- eur od právoplatnosti rozsudku až do úplného vyrovnania pod následkom straty výhody splátok.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

IV. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania

V. Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 79,06 eura na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta, č. ú. 42949572/0200, VS 1641417 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou podanou na súde dňa 11.6.2014, uplatnil proti žalovanému nárok na zaplatenie sumy 684,60 eura s príslušenstvom.

Uplatnený nárok odôvodnil tým, že žalobca uzatvoril so žalovaným zmluvy č. A5565593, č. A6435145 a č. A5695814, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetnej zmluvy žalobca vypožičal žalovanej 3 ks SIM kariet, ktoré umožňujú žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom, SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla 0915142873, 0915364706 a 0917968922. V snahe predísť procesnej neistote, pri posudzovaní nároku žalobcu z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty vo výške 300,- eur s tým, že ustanovenie dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka rozsudkom KS Prešov, sp. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s ustanovením § 53a Občianskeho zákonníka je tak žalobca ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Žalobca týmto návrhom na začatie

konania v súlade s vyššie uvedeným sa domáha nároku vo výške škody voči žalovanému, ktorá vznikla žalobcovi za odpredané mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia LG P350 Optimus ME a to vo výške 146,- eur, Nokia 500 a to vo výške 154,- eur. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, t. z. predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaný žalobcovi spôsobil tým, že získal mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Uvedené zmluvné pokuty mali ako občianskoprávny inštitút v zmysle dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmluvy, ktorá by žalobcovi prípadne mohla vzniknúť tým, že žalobca si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia za akciovú cenu splnil, avšak žalovaný si svoju základnú povinnosť (t. j. zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nesplnil.

Žalovaný si bol v zmysle dodatku vedomý, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je mu predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaný zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia). Okrem škody za akciový telefón/telekomunikačné zariadenie, žalobcovi vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM - kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržby prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si žalobca neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škody za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie boli v minulosti dohadované paušalizované zmluvné pokuty. Výpočet spôsobenej skutočnej škody, ktorú žalovaný spôsobil žalobcovi je nasledovný: akciová cena - 19,- eur, predajná cena - 165,- eura, uplatnená škoda - 146,- eur, akciová cena 1,- eur, predajná cena 155,- eur, uplatnená škoda 154,- eu. Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 384,60 eura vyfakturovaných v období 2012/07 - 2012/10. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 11.1.2013 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaný na pokus o pokonávku nereagoval ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so všeobecnými podmienkami článku 11, bod 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t. j. od 26.1.2013. Z vyššie uvedeného dôvodu žiada súd, aby žalobcovi priznal okrem sumy za neuhradené služby vo výške 384,60 eura aj nárok na zaplatenie sumy 300,- eur, ktorý si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške škody, ktorá podľa ich názoru žalobcovi preukázateľne vznikla.

Predmetom konania bol nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie pohľadávky vo výške 684,60 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy od 26.1.2013.

Dňa 24.7.2014 vstúpil do konania na podporu žalovaného vedľajší účastník Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“.

Na pojednávaní dňa 26.1.2015, súd pokračoval v konaní a vec prejednal v neprítomnosti riadne predvolaného žalobcu a vedľajšieho účastníka podľa § 101 ods.2 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníka konania a listinnými dôkazmi, a to: zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. A556559 zo dňa 21.3.2011, č. A6435145 zo dňa 3.8.2012, č. A5695814 zo dňa 1.6.2011, dodatky k uvedeným zmluvám, prílohy č. 1 k dodatkom k zmluvám, pokus o pokonávku zo dňa 11.1.2013, faktúry č. 5180921988, 5180920677, 5177391809, 5177430289, 5180963160, 5173896130, 5173896130, 5177399054, 5180929043, 5173904627, 5180652349, všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom

verejnej telefónnej sieti spoločnosti Orange, Slovensko, a.s., oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania zo dňa 23.7.2014, vyjadrenie vedľajšieho účastníka zo dňa 28.11.2014, vyjadrenie žalovanej zo dňa 26.1.2015, potvrdenie z Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, potvrdenie o návšteve školy dcéry, spis Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7C/130/2014 a zistil tento skutkový stav:

Účastníci uzatvorili zmluvy č. A5565593, č. A6435145 a č. A5695814, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetnej zmluvy žalobca vypožičal žalovanému 3 ks SIM kariet, ktoré umožňovali žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom, SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla 0915142873, 0915364706 a 0917968922.

Žalobca pri uzatvorení Dodatkov k uvedeným zmluvám odpredal žalovanému mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia za akciovú cenu: LPG P350 Optimus ME a to vo výške 146,- eur, Nokia 500 a to vo výške 154,- eur. Žalovaný sa zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov. Žalobca uplatnil nárok na náhradu škody ako rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou mobilných telefónov vo výške 300,- eur. Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 384,60 eura vyfakturovaných v období 2012/07 - 2012/10. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 11.1.2013 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote, ktoré žalovaný nezaplatil. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania z dlžnej sumy od 26.1.2013.

Na pojednávaní dňa 26.1.2015 žalovaný predložil písomné vyjadrenie, na základe ktorého namietal uplatňovanú náhradu škody a premičanie jednotlivých platieb. Pripojil sa k vyjadreniu vedľajšieho účastníka a požiadal o splátkový kalendár po 10,- eur mesačne z dôvodu sociálnej odkázanosti.

Vedľajší účastník vo vyjadrení zo dňa 28.11.2014 namietal nedôvodnosť uplatnenej náhrady škody v sume 300,- eur. Poukázal na spotrebiteľský charakter predmetu sporu. Aj keď sa žalobca snaží presadiť, že sumu 300,- eur už požaduje ako náhradu škody, v skutočnosti ju naďalej požaduje ako zmluvnú pokutu, len ju modifikuje na výšku rozdielu medzi trhovou a akciovou cenou telefónu. Samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy, podľa ktorej si účastníci platne dohodli akciovú cenu ako kúpnu cenu, nemôže spôsobiť žalobcovi žiadnu škodu, lebo takýto predaj a takto dohodnutá kúpna cena sa neprieči žiadnej norme a takýmto postupom nie je porušená žiadna povinnosť, ako prvý predpoklad náhrady škody. Vedľajší účastník nerozporoval zaplatenie ceny poskytnutých služieb vo výške 384,60 eura s príslušenstvom. V časti zaplatenia sumy 300,- eur navrhol žalobu zamietnuť.

Predmetom konania teda bolo rozhodnúť o nároku žalobcu na zaplatenie ceny za poskytnuté telekomunikačné služby vo výške 384,60 eura a o nároku na uplatnenú náhradu škody vo výške 300,- eur s príslušenstvom.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách účastník o elektronických komunikáciách účastník, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa čl. 6.2. písm. b/ Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej sieti spoločnosti Orange Slovensko, a.s. je účastník povinný platiť cenu za poskytnuté služby.

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je právnym vzťahom založeným štandardizovanou spotrebiteľskou zmluvou. Žalovaný okrem výberu programu a svojho podpisu žiadnym spôsobom neparticipoval na koncipovaní zmluvy. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda neprijateľné zmluvné podmienky, pod sankciou absolútnej neplatnosti. Nevyhnutnosť tak výraznej právnej ochrany spotrebiteľov vyplýva z faktickej nerovnosti medzi dodávateľom a spotrebiteľom pri uzatváraní zmluvy. Dôsledné aplikovanie všetkých európskych režimov a opatrení určených na ochranu spotrebiteľov je potrebné na udržanie dôvery spotrebiteľov k štandardizovaným produktom aj na slovenskom trhu.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.4 písm. k/ Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a ods.1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa

tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.1.2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 125 O.s.p. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 132 O.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Žalobca v rámci procesnej povinnosti pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti/ povinnosť tvrdenia/, opísal v žalobe skutočnosti, ktoré za takéto podľa vlastného presvedčenia považoval (§ 79 ods.1 , § 101 ods.1 O.s.p.). Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Dôkazným bremenom (§ 120 ods. 1 O.s.p.) sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že počas konania neboli preukázané jeho tvrdenia, a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva na rozhodnutie o veci nebola preukázaná, a teda výsledky zhodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver, ani o pravdivosti tvrdenej skutočnosti, ale ani o tom, že je tvrdená skutočnosť nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí. Záver o tom, že účastník neunesol dôkazné bremeno je možné urobiť len vtedy, keď súd riadne a úplne vykoná všetky dôkazy, ktoré účastník označil na preukázanie svojho tvrdenia. Účastníkom označený dôkaz súd neuskutoční iba v prípade, že jeho prostredníctvom nie je možné preukázať pre vec rozhodnú skutočnosť, napríklad preto, že označený dôkaz je zjavne nespôsobilý preukázať tvrdenú skutočnosť, alebo že sa týka skutočnosti, ktorá je podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci bezvýznamná.

Rozsah dôkazného bremena, teda okruh skutočností, ktoré musí účastník preukázať, zásadne určuje hmotnoprávna norma, tzn. právny predpis, ktorý je na sporný vzťah aplikovaný. V predmetnom konaní bola na žalobcovi povinnosť tvrdenia, ako aj dôkazná povinnosť ohľadne tvrdených skutočností. Žalobca hmotnoprávne opieral uplatnený nárok o zmluvu o pripojení a jej dodatok uzavretú podľa zákona o elektronických komunikáciách, na základe ktorej poskytoval elektronické komunikačné služby a žalovanému odpredal predmetné mobilné telefóny. Pokiaľ ide o uplatňovanú náhradu škody bola na žalobcovi povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť vo vzťahu k súčasnému naplneniu všetkých zákonným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka, ktorou sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v časti zaplatenia ceny za poskytnuté služby žalobcom vo výške 384,60 eura, ktorá bola v konaní riadne preukázaná, nebola medzi účastníkmi sporná a súd z úradnej povinnosti nezistil okolnosti, ktoré by spôsobovali neplatnosť právneho úkonu v časti dohody účastníkov o cene služieb. Vzhľadom na uvedené súd vyhovel žalobe v uvedenej časti a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 384,60 eura s príslušenstvom. Námietka žalovanej týkajúca sa premlčania pohľadávky na zaplatenie ceny služieb bola nedôvodná, pretože faktúry boli splatné v roku 2012 a žaloba bola podaná dňa 11.6.2014, teda v trojročnej premlčacej dobe.

V časti zaplatenia náhrady škody vo výške 300,- eura s príslušenstvom súd žalobu zamietol z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcom. Žalobca skutkovo vymedzil žalobu na náhradu škody tak, že žalovaný porušil povinnosť zotrvať so žalobcom v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby viazanosti. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že účastníci uzatvorili Dodatky k zmluvám o pripojení, na základe ktorých žalobca predal žalovanému mobilné telefóny za akciové ceny. Z uvedeného je zrejmé, že účastníci ohľadne mobilných telefónov uzatvorili platnú kúpnu zmluvu, na základe ktorej sa žalovaný stal vlastníkom predmetných mobilných telefónov. Rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou mobilných telefónov bol výsledkom dohody účastníkov kúpnej zmluvy / právneho úkonu / a nie protiprávneho úkonu žalovaného.

Sám žalobca poukázal na to, že zmluvná pokuta ako paušalizovaná náhrada škody uzatváraná v predmetných dodatkoch bola inými súdmi vyhlásená za neprijateľnú, a teda za neplatnú. Cieľom takéhoto vyslovenia je, aby sa žalobca zdržal používania tejto podmienky vo vzťahu k všetkým spotrebiteľom, na ktorých majú takto dojednané zmluvné podmienky priamy dosah a môžu ich rovnako poškodiť. Podľa názoru súdu žalobca len určitým spôsobom modifikoval predtým uplatňovanú zmluvnú pokutu ako paušalizovanú náhradu škody na skutočnú škodu, pričom opäť nezohľadňuje intenzitu porušenia povinností spotrebiteľom (dobu zostávajúcej viazanosti). Škoda na strane žalobcu nemôže predstavovať rozdiel medzi akciovou a predajnou cenou mobilného telefónu. V takomto prípade by išlo opäť len o paušalizovanú náhradu škody, teda len o modifikovanú zmluvnú pokutu, lebo by nijakým spôsobom nebolo zohľadnené, v akom rozsahu spotrebiteľ svoje záväzky porušil a škoda by predstavovala stále tú istú sumu. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, aká skutočná škoda mu vznikla, a preto nie je naplnená ani príčinná súvislosť ako ďalší predpoklad zodpovednosti za škodu.

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Vzhľadom na žiadosť žalovaného, ktorý je sociálne odkázaný, súd povolil žalovanému splácať dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach po 10,- eur od právoplatnosti rozsudku až do úplného vyrovnania pod následkom straty výhody splátok.

O trovách účastníkov konania súd rozhodol podľa § 142 ods.2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Vzhľadom na približne rovnaký pomer úspechu a neúspechu žalobcu a žalovaného súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Podľa § 93 ods. 2, ods. 3, ods. 4 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu(10a). Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 24 O.s.p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2, ods. 3 O.s.p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť. Advokát je povinný účelne využívať všetky zákonom pripustené prostriedky a spôsoby poskytovania právnej pomoci účastníkovi, ktorého zastupuje. Advokát je oprávnený dať sa zastupovať iným advokátom ako ďalším zástupcom prípadne advokátskym koncipientom, ktorého zamestnáva.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods.1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Súd priznal úspešnému vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 79,06 eura, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia pri hodnote veci 300,- eura za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 28.11.2014, t. j. 2x po 24,90 eura + 2x rež. paušál po 8,04 eura + 20 % DPH, podľa § 9 ods.1, § 10 ods.1, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 16 ods.3, § 18 ods.3 vyhl. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považoval súd za nepochybne účelne vynaložené, vzhľadom na to, že právo na právnu pomoc pred súdmi je ústavným právom každého subjektu práva. Navyše, účasť vedľajšieho účastníka, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov v konaní pred súdmi je žiaduca a je vo všeobecnom záujme, pretože vyvažuje faktickú nerovnosť účastníkov konania. Je potrebné si uvedomiť, že v spotrebiteľských sporových konaniach vystupuje prevažne na strane žalovaného bežný spotrebiteľ, ktorý nie je odborne „vybavený“ tak, aby náležite obhajoval svoje záujmy v konaní a bol rovnocennou protistranou právnickej osobe, ktorá je odborne, personálne a materiálne pripravená viesť množstvo súdnych sporov. Účasť vedľajšieho účastníka v tomto konaní bola aktívna a súd sa stotožnil s jeho právnou argumentáciou v prospech žalovaného.

Podľa § 149 ods.1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných

skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).